

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0155 van 13 december 2011
in de zaak 1011/1069/SA/2/0971

In zake:

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

vertegenwoordigd door:

[REDACTED]

bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 12 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 juni 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Steenokkerzeel van 7 februari 2011, waarbij aan [REDACTED] onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, verworpen.

De deputatie heeft aan de aanvrager onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een halfopen eengezinswoning.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 november 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

■ die verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 19 november 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Steenokkerzeel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van 1 koppelwoning”*.

Met betrekking tot het perceel waarop de woning zal worden opgericht, kan volgende voorgeschiedenis worden geschetst.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 20 april 2009 een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van een wegnis met riolering voor het gedeelte van de ■, vanaf de ■ tot net voorbij de ■. Deze stedenbouwkundige vergunning wijzigt deels de rooilijn van de ■, zoals aanvankelijk goedgekeurd bij koninklijk besluit van 19 februari 1962, voor dát stuk weg dat de kavels ■ uit een verkavelingsvergunning van 8 september 1964 bedient. De wegniswerken werden door de gemeenteraad goedgekeurd bij beslissing van 20 november 2008. Deze wegniswerken zijn inmiddels volledig uitgevoerd en de ■ werd hernoemd naar ■.

Bij arrest met nummer 202.176 van 19 maart 2010 verwerpt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze stedenbouwkundige vergunning van 20 april 2009 voor de aanleg van de wegnis. Deze vordering werd ingediend door iemand anders dan de verzoekende partijen.

Bij arrest met nummer 215.462 van 29 september 2011 werd door de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, de stedenbouwkundige vergunning van 20 april 2009 voor de aanleg van de wegnis met riolering in ■, vernietigd omdat de geëigende procedure voor het verbreden van een buurtweg niet gevolgd is.

Met een besluit van 14 december 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Steenokkerzeel ondertussen een vergunning tot het wijzigen van de vergunde verkaveling. De wijziging betreft het opsplitsen van kavel [REDACTED] in functie van de oprichting van een elektriciteitscabine ten behoeve van de kavels [REDACTED]. Huidige verwerende partij verklaart op 15 april 2010 het administratief beroep tegen deze beslissing onontvankelijk. De verzoekende partijen in deze tekenden geen beroep aan tegen de beslissing van 14 december 2009 van het college van burgemeester en schepenen van Steenokkerzeel. De vermelde beslissing van de verwerende partij van 15 april 2010 is op haar beurt het voorwerp van een vordering bij de Raad, gekend onder het rolnummer 2010/0486/SA/2/0459 doch ook hier zijn de verzoekende partijen in deze geen procespartijen.

Ook het besluit van de verwerende partij van 14 oktober 2010 tot het ongegrond verklaren van het administratief beroep tegen de stedenbouwkundige vergunning van 7 juni 2010 voor de oprichting van de elektriciteitscabine, is het voorwerp van een vordering bij de Raad, gekend onder het rolnummer 1011/0387/SA/2/0327. Ook in dit dossier zijn de huidige verzoekende partijen geen procespartijen.

Verzoekende partijen hebben wel administratief beroep aangetekend tegen de stedenbouwkundige vergunning van 9 augustus 2010 voor de oprichting van een ééngezinswoning op [REDACTED], en naderhand na de afwijzing van dit beroep door de verwerende partij, een vordering tot schorsing en nietigverklaring ingediend bij de Raad. Deze procedure is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0554/SA/2/0506.

Tegen de oprichting van een eengezinswoning [REDACTED] hebben de verzoekende partijen zich niet verzet. Ook omtrent deze eengezinswoning is bij de Raad een procedure hangende, gekend onder het rolnummer 1011/0505/SA/2/430.

In al deze zaken is er discussie over het al dan niet vervallen karakter van de oorspronkelijke verkavelingsvergunning van 1964, respectievelijk het al dan niet tegenstelbaar zijn van het vervallen karakter van de verkavelingsvergunning.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', gelegen in woonuitbreidingsgebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde verkaveling nummer 191.FL.10, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Melsbroek op 8 september 1964. Het betrokken deel van perceel [REDACTED] vormt kavel [REDACTED] van deze verkaveling van 69 loten.

RIOBRA brengt op 16 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Steenokkerzeel verleent op 7 februari 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager met de volgende motivering:

“ ...

Aangaande de vraag rond het al dan niet vervallen zijn van de verkaveling en beroepen die werden ingesteld tegen andere vergunningen op perceel ■■■■, kan gemeld worden dat de Deputatie op datum van 23 december 2010 een vergunning afleverde voor een woning op lot ■■■■, stellende dat “ongeacht een uitspraak van de raad voor vergunningsbetwistingen kan het verval van de betrokken verkavelingsvergunning op basis van de verleende vergunning van 20 april 2009 (vergunning wegenis) – welke door de Raad van State niet onwettig werd verklaard – niet worden tegengesteld aan de eigenaars van het perceel ■■■■” en de verkaveling dus als niet-vervallen dient beschouwd te worden.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen samen op 18 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Zij trekken het niet-vervallen zijn van de verkaveling in twijfel, omdat enkel de aanleg van de nieuwe weg binnen de verkaveling, namelijk de ■■■■, tijdig is gebeurd, maar niet de in de verkavelingsvergunning voorziene grondafstand langs de kavels ■■■■ langs ■■■■.

In zijn verslag van 10 juni 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de partijen te hebben gehoord op 23 juni 2011, beslist de verwerende partij op 23 juni 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

b) Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een woonuitbreidingsgebied. Artikel 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht. De woonuitbreidingsgebieden zijn uitsluitend bestemd voor groepswoonbouw zolang de bevoegde overheid over de ordening van het gebied niet heeft beslist. Voor het gedeelte van het woonuitbreidingsgebied ten zuiden van de ■■■■ (vroeger ■■■■) waar het betrokken perceel toe behoort werd de ordening vastgelegd door middel van een verkavelingsvergunning uit 1964. De aanvraag tot oprichting van een eengezinswoning binnen deze verkaveling is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woonuitbreidingsgebied. Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan.

c) Het goed maakt deel uit van de behoorlijk vergunde verkaveling nr. 191.FL.10, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 8 september 1964. Het betrokken deel van perceel ■■■■ is kavel ■■■■ van deze grote verkaveling van 69 kavels.

Voor verkavelingen die dateren van voor 22 december 1970 geldt een aparte vervalregeling die beschreven staat in artikel 7.5.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Na de melding van meerdere eigenaars van onbebouwde kavels binnen een termijn van 90 dagen na 1 mei 2000, heeft het college van burgemeester en schepenen onderzocht of de betrokken verkavelingsvergunning al dan niet vervallen was. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft op 19 oktober 2001 een beslissing genomen over het deel van het vergunningenregister met betrekking tot deze oude

verkavelingen. Hierbij werd de verkaveling nr. 191.FL.10 voor de niet-bebouwde loten niet vervallen verklaard. Tot op heden is deze verkaveling als niet-vervallen ingeschreven in het vergunningenregister van de gemeente Steenokkerzeel. Het vergunningenregister is zoals bepaald in art 5.1.6. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een bestuursdocument.

De beroepsindieners trekken het niet-vervallen zijn van de verkaveling in twijfel, omdat enkel de aanleg van de nieuwe weg binnen de verkaveling, namelijk de ■■■■■, tijdig is gebeurd, maar niet de in de verkavelingsvergunning voorziene grondafstand langs de kavels ■■■■■ langs de ■■■■■.

In de omzendbrief RO 2001/01 omtrent "de verkavelingen met grondafstand. Vervalregeling met betrekking tot onbebouwde percelen", wordt op basis van rechtspraak van de Raad van State gesteld dat grondafstand gelijkgesteld moet worden met de aanleg van wegenis en dat dit inderdaad eveneens onderworpen is aan de vervaltermijnen voor verkavelingen met wegeaanleg. Ter info, deze omzendbrief dateert van 14 december 2001. Dit is na de beslissing van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar inzake de goedkeuring van het deel van het vergunningenregister met betrekking tot de oude verkavelingen.

In dit geval is de oorspronkelijke verkavelingsvergunning niet eenduidig met betrekking tot de grondafstand langs de ■■■■■. Immers, de verkavelingsvergunning van 8 september 1964 werd vergund onder voorbehoud van:

1. De loten gelegen langs de ■■■■■, ■■■■■ en ■■■■■, te beperken tot op de nieuw ontworpen rooilijn. De stroken grond gelegen tussen deze nieuwe rooilijn en de wegenis, zijn bestemd om ingelijfd te worden in het openbaar domein.
2. De voorwaarden en voorschriften van de hierbijgevoegde bijlage Ia en de voorgelegde stedenbouw-kundige voorschriften, te eerbiedigen.

In de vermelde bijlage Ia, getiteld lasten en voorwaarden, werd onder punt I.a) het volgende opgenomen met betrekking tot de realisatie van de rooilijn langs de ■■■■■:

Wegens de onvoldoendheid van het tracé en van de breedte van de wegenis, welke ze bedient, zijn de percelen, voorzien op de plannen van de verkaveling, niet geschikt voor de bestemming die in het vooruitzicht wordt gesteld. Geen perceel mag worden te koop gesteld vooraleer het tracé en de breedte van de wegenis verbeterd zijn volgens de minimum eisen hierna bepaald: geen grondafstand en inlijving in het openbaar domein voor de stroken grond gelegen tussen de nieuw ontworpen rooilijn en de wegenis van ■■■■■.

Enerzijds werden er dus wel degelijk stroken grond bestemd voor grondafstand ter inlijving in het openbaar domein en anderzijds leek deze grondafstand langs de betrokken ■■■■■ uitgesloten te worden als vereiste in het kader van uitvoerbaarheid van de verkaveling.

Ofwel beschouwt men de betrokken verkaveling als een verkaveling met wegeaanleg, maar zonder grondafstand. In dat geval werd de verkavelingsvergunning terecht als niet-vervallen voor de niet-bebouwde kavels opgenomen in het vergunningenregister, aangezien de aanleg van de ■■■■■ tijdig binnen de vervaltermijn, dit is vóór 31 december 1972, werd uitgevoerd.

Ofwel beschouwt men de betrokken verkaveling als een verkaveling met wegeaanleg én met grondafstand, onder andere langs de [REDACTED]. Aangezien deze grondafstand nog niet, dus niet tijdig, werd gerealiseerd had de verkavelingsvergunning in die zin eigenlijk als vervallen verklaard moeten worden voor de niet-bebouwde kavels. Anderzijds moet in dat geval ook rekening gehouden worden met artikel 7.5.5. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Hierin wordt bepaald dat het verval van een verkavelingsakkoord of van een verkavelingsvergunning, vermeld in artikel 7.5.4., niet kan worden tegengesteld aan personen die zich op dat verkavelingsakkoord of die verkavelingsvergunning beroepen, indien zij kunnen aantonen dat de overheid, na het verval, hetzij op grond van of refererend aan het verkavelingsakkoord of de verkavelingsvergunning, stedenbouwkundige of bouwvergunningen of stedenbouwkundige attesten heeft verleend, hetzij wijzigingen aan de verkavelingsvergunning heeft toegestaan. Daartoe is vereist dat voldaan is aan beide volgende voorwaarden:

- 1° de vergunningen of attesten zijn verleend ten aanzien van één of meer kavels van deze personen, binnen de omschrijving van het verkavelingsakkoord of de verkavelingsvergunning;
- 2° de vergunningen of attesten zijn door de hogere overheid of de rechter niet onrechtmatig bevonden.

In het voorliggend geval zijn er na het verval van de verkavelingsvergunning wel degelijk nog stedenbouwkundige vergunningen verleend op basis van de verkavelingsvergunning en ten aanzien van het perceel [REDACTED] dat de kavels [REDACTED] omvat.

Vooreerst de stedenbouwkundige vergunning van 20 april 2009 voor het aanleggen van een wegeanis met riolering... . Deze vergunning is ook niet door de hogere overheid of de rechter als onrechtmatig bevonden. Er werd wel een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterste dringende noodzakelijkheid van het besluit van 20 april 2009 door derde aangevraagd bij de Raad van State, maar de Raad heeft op 19 maart 2010 deze vordering tot schorsing verworpen (arrest RvS nr. 202.176).

Een tweede vergunning werd verleend aan de eigenaars van het perceel op 14 december 2009. Het betrof een wijziging van de verkavelingsvergunning met het oog op de oprichting van een elektriciteitscabine.... Nadien volgden nog stedenbouwkundige vergunningen voor het oprichten van een elektriciteitscabine op kavel [REDACTED] en voor het oprichten van eengezinswoningen op de kavels [REDACTED] (zie historiek).

...

Uit voorgaande beschouwingen blijkt dat de verkaveling als niet-vervallen beschouwd kan worden voor de kavels [REDACTED], dus ook voor de betrokken kavel [REDACTED], of men de grondafstand langs de [REDACTED] nu wel of niet meeneemt in de beoordeling van dit verval en of men de uitspraken van de Raad voor vergunningsbetwistingen nu afwacht of niet.

e) Volgens artikel 4.3.5. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan er slechts een stedenbouwkundige vergunning verleend worden voor het bouwen van een woning op een stuk grond gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat.

De op 20 april 2009 vergunde wegeniswerken zijn volledig uitgevoerd..... Op het moment dat de voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd ingediend, in concreto 19 november 2010, was de voorliggende [REDACTED] (voorheen [REDACTED]) zonder twijfel een voldoende uitgeruste weg zoals gedefinieerd in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

...

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de verkaveling nr. 191.FL.10 dd. 8 september 1964 wordt als niet-vervallen beschouwd voor de kavels ■■■■, dus ook voor de betrokken kavel ■■■■, of men de grondafstand langs de ■■■■ nu wel of niet meeneemt in de beoordeling van dit verval en of men de uitspraken van de Raad voor vergunningsbetwistingen nu afwacht of niet;*
- de voorliggende aanvraag tot oprichting van een eengezinswoning op kavel ■■■■ voldoet daarnaast aan de geldende verkavelingsvoorschriften;*
- de beoogde woning wordt ook opgericht op een perceel dat gelegen is langs een bestaande voldoende uitgeruste weg, zoals opgelegd in de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening;*
- de op te richten woning zal zich volledig integreren binnen de bestaande bebouwde omgeving;*
- aan de vergunning zullen dezelfde voorwaarden opgelegd worden zoals bij de bestreden vergunningsbeslissing van 7 februari 2011.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

Deze beslissing vertoont nauwe samenhang met een andere beslissing van de verwerende partij van dezelfde datum, waarmee een gekoppelde woning op lot ■■■■ wordt vergund en die door huidige verzoekende partijen eveneens bij de Raad bestreden wordt met een vordering tot schorsing en vernietiging, bij de Raad, gekend onder het rolnummer 1011/1071/SA/2/0973.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partijen betekend per aangetekende brief van 13 juli 2011.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 12 augustus 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De tweede verzoekende partij woont in het pand te ■■■■, dit is schuin achter lot ■■■■ en onmiddellijk achter lot ■■■■. De eerste verzoekende partij, die te ■■■■ woont, stelt zich voor als mede-eigenaar van het pand te ■■■■, dit is onmiddellijk grenzend aan lot ■■■■.

Beide verzoekende partijen stellen dat tengevolge van de verdere ontwikkeling van de (naar hun oordeel vervallen) verkaveling, het unieke en ongeschonden uitzicht op het open achterliggende gebied vanuit hun woning en tuin volledig teniet wordt gedaan. Zij wijzen daarbij op:

- 1) de impact van de vergunde woning zelf;
- 2) de precedentswaarde van de bestreden vergunning, die maakt dat de ontwikkeling van de loten ■■■■ niet meer kan belet worden op grond van het verval van de verkaveling.

Tot slot wijzen beide verzoekende partijen op de ligging van het perceel in woonuitbreidingsgebied, zodat zij er geredelijk mogen van uit gaan dat zij van hun bestaande uitzicht vanuit hun woning en tuin kunnen blijven genieten zolang niet voldaan is aan de voorwaarden voor de invulling van het woonuitbreidingsgebied. Door het verval van de verkaveling is volgens hen a fortiori niet voldaan aan die voorwaarden.

De verwerende partij gedraagt zich voor dit alles naar de wijsheid van de Raad.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de oorspronkelijke verkavelingsvergunning door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Melsbroek – huidige deelgemeente van Steenokkerzeel – werd verleend bij besluit van 16 september 1964.

De verkavelingsvergunning behelst de aanleg van een volledig nieuwe weg, met name de [REDACTED].

2.

Eén van de bijzondere voorwaarden van deze verkavelingsvergunning stelt dat de loten gelegen langs [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] moeten worden beperkt tot op de nieuwe ontworpen rooilijn en dat de stroken grond tussen deze nieuwe rooilijn en de wegenis bestemd zijn om ingelijfd te worden bij het openbaar domein.

Verder bepalen de lasten en voorwaarden gevoegd bij de verkavelingsvergunning dat *‘wegens de onvoldoendheid van het tracé en van de breedte van de wegenis, welke ze bedient, de percelen, voorzien op de plannen van de verkaveling, niet geschikt zijn voor de bestemming die in het vooruitzicht wordt gesteld’*. Vervolgens stellen de lasten en voorwaarden dat *‘geen perceel te koop mag worden gesteld vooraleer het tracé en de breedte van de wegenis verbeterd zijn volgens de minimum eisen die daarna zijn bepaald.’* Dan wordt bepaald – en de Raad citeert – *“Geen grondafstand en inlijving in het openbaar domein voor de stroken grond gelegen tussen de nieuw ontworpen rooilijn en de wegenis van de [REDACTED].”*

De Raad meent hieruit te kunnen afleiden, ondanks de op het eerste zicht tegenstrijdige tekst van de verkavelingsvergunning en de bijzondere voorwaarden, dat onder andere de [REDACTED] niet voldoende uitgerust werd bevonden voor het ontwikkelen van de verkaveling langs deze straat en dat slechts een inlijving bij het openbaar domein zal kunnen gebeuren van de stroken grond tussen de nieuwe rooilijn en de wegenis nadat de wegenis verbeterd zal zijn volgens welbepaalde minimumeisen.

3.

De Raad stelt vervolgens vast dat geen van de verzoekende partijen de inmiddels door de Raad van State vernietigde stedenbouwkundige vergunning van 20 april 2009 voor het aanleggen van de wegenis met riolering in de [REDACTED] aanvocht. Nochtans is met deze stedenbouwkundige vergunning niet alleen voorzien in de verbreding van de buurtweg, maar ook in de nodige uitrusting om de bediening van de nieuw te bouwen woningen op de loten [REDACTED] te kunnen verzorgen.

4.

De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 15 april 2010, waarbij het administratief beroep omtrent de wijziging van de verkavelingsvergunning (afsplitsing van kavel [REDACTED] voor de

oprichting van een elektriciteitscabine) onontvankelijk werd verklaard, werd door de Raad bij arrest met nummer S/2011/0107 van 6 september 2011 onbepaald uitgesteld.

De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 14 oktober 2010, waarbij het administratief beroep omtrent de stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van de elektriciteitscabine ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard, werd door de Raad bij arrest met nummer S/2011/0108 van 6 september 2011 onbepaald uitgesteld.

De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 9 december 2010, waarbij het administratief beroep omtrent de stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van een andere eengezinswoning op lot [REDACTED] ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard, werd door de Raad bij arrest met nummer S/2011/0109 van 6 september 2011 onbepaald uitgesteld.

De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 december 2010, waarbij het administratief beroep omtrent de stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van een andere eengezinswoning op lot [REDACTED] ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard, werd door de Raad bij arrest met nummer S/2011/0106 van 6 september 2011 onbepaald uitgesteld.

5.

Ook met betrekking tot onderhavige zaak voeren de verzoekende partijen aan dat de oorspronkelijke verkavelingsvergunning vervallen is en dat dit verval tegenstelbaar is aan de aanvrager.

De Raad merkt ambtshalve op dat het arrest van de Raad van State van 29 september 2011, waarbij de stedenbouwkundige vergunning inzake de wegenis en de riolering van de [REDACTED] werd vernietigd, eveneens van cruciaal belang kan zijn bij de beoordeling van onderhavige zaak.

6.

Gelet op dit alles hebben de verzoekende partijen, bij monde van hun vertegenwoordiger, op de openbare terechtzitting van 29 november 2011 verzocht de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uit te stellen, teneinde deze zaak zo snel mogelijk ten gronde te kunnen behandelen, samen met de andere samenhangende zaken.

7.

Nu niet aangedrongen wordt op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, dringt een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheidsvoorwaarde van het belang van de verzoekende partijen zich hier nu niet op. Temeer daar de partijen nog niet de mogelijkheid hebben gehad standpunt in te nemen omtrent de invloed van het tussen te komen arrest van de Raad van State, niet enkel op de grond van de zaak, maar tevens op de ontvankelijkheid van het beroep. Deze mogelijkheid krijgen de partijen in de procedure ten gronde.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening

kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

De verzoekende partijen hebben verzocht om de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uit te stellen.

Dit verzoek kan ingewilligd worden gelet op het reeds onbepaald uitstellen van de vordering tot schorsing in de andere samenhangende zaken.

Het komt toe aan de meest gereede partij om de zaak opnieuw voor de Raad te laten oproepen, voor zover dit nog nodig mocht blijken.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt onbepaald uitgesteld.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 13 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS